

Duhovna misel - 29. okt. 2017

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

30. nedelja med letom. Jezusova novost je v tem, da skupaj zapoved ljubezni do Boga in zapoved ljubezni do bližnjega razodene, da sta neločljivi in da se dopolnjujeta, sta dve središnji medalji. Ne moremo ljubiti Boga, ne da bi ljubili bližnjega, ne moremo ljubiti bližnjega, ne da bi ljubili Boga.

Vidno znamenje, ki ga kristjan lahko pokaže pred svetom in drugimi, pred svojo družino, da ljubi Boga, je ljubezen do bližnjega. Zapoved ljubezni do Boga in do bližnjega ni prva zato, ker sta na vrhu seznama zapovedi. Jezus je ne postavi na vrh, ampak na središče, ker je srce, iz katerega mora vse pritekati in h čemu mora vse vračati in na kar se moramo sklicevati.

Že v Stari zavezi je zahteva, da bi bili sveti po podobi Boga. Svet, obsegala tudi dolžnost skrbeti za najbolj slabotne ljudi. Boga dopolni to zapoved, on, ki v sebi, v svojem telesu zedinja božanstvo in človeškost v eno samo skrivnost ljubezni.

V luči te Jezusove besede je ljubezen merilo vere in vero ljubezni. Ne moremo več ločevati verskega življenja, pobožnosti, služenja bratom, tistim konkretnim bratom, ki jih srečujemo. Ljubiš? Kakšna je tvoja vera? Moja vera je takšna, kakor jaz ljubim.

V gostem gozdu zapovedi in predpisov Jezus odpre špansko nam omogoča, da vidimo dva obraza: obraz Očeta in obraz ljubezni. Izročila nam dveh formul ali predpisov. Izročila nam dva obraza: en obraz, Božji obraz, ki odseva v tolikih obrazih. V obraz vsakega brata, posebno najmanjšega, krhkega, brez obrambe. Potrebi je navzoča podoba samega Boga. Ko se srečamo z bratom, se moramo vprašati, če smo sposobni v njem pokazati Božji obraz.

Tako Jezus vsakemu človeku nudi temeljni kriterij, na katerega zasnuje svoje življenje. Toda predvsem nam je podaril Sveto

